यतः । शङ्काभिः सर्वमाक्रान्तमन्नं पानं च भूतले ।
प्रवृत्तिः कुत्र कर्तव्या जीवितव्यं कथं नु वा ॥ २१ ॥

तथा चोक्तं । ईर्षुर्घृणी दुःसंतुष्टः क्रोधनो नित्यशङ्कितः ।
परभाग्योपजीवी च षडेते दुःखभागिनः ॥ २२ ॥

5 एतच्छ्रुत्वा सर्वे कपोतास्तत्रोपविष्टाः ।

यतः । सुमहान्त्यपि शास्त्राणि धारयन्तो बहुश्रुताः ।
क्षेत्तारः संशयानां च क्लिश्यन्ते लोभमोहिताः ॥ २३ ॥

अन्यच्च । लोभात् क्रोधः प्रभवति लोभात् कामः प्रजायते ।
लोभान्मोहश्च नाशश्च लोभः पापस्य कारणं ॥ २४ ॥

10 अनन्तरं सर्वे जालेन बद्धाः । ततो यस्य वचनात् तत्रावलम्बितास्तं सर्वे तिरस्कुर्वन्ति ।

यतः । न गणस्याग्रतो गच्छेत् सिद्धे कार्ये समं फलं ।
यदि कार्यविपत्तिः स्यान्मुखरस्तत्र हन्यते ॥ २५ ॥

तस्य तिरस्कारं श्रुत्वा चित्रग्रीव उवाच । नायमस्य दोषः ।

15 आपदामापतन्तीनां हितोऽप्यायाति हेतुतां ।
मातृजङ्घा हि वत्सस्य स्तम्भीभवति बन्धने ॥ २६ ॥

अन्यच्च । स बन्धुर्यो विपन्नानामापदुद्धरणक्षमः ।
न तु भीतपरित्राणवस्तूपालम्भपण्डितः ॥ २७ ॥

विपत्काले विस्मय एव कापुरुषलक्षणं । तदत्र धैर्यमवलम्ब्य प्रतीका-

20 रश्चिन्त्यतां ।

यतः । विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता युधि विक्रमः ।
यशसि चाभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनां ॥ २८ ॥